

se vendar ne posrečilo. Vse druge priprave ne morejo nadomestiti prirodnih ugodnostij.

Pa ne le duh in okus sira, temveč tudi duh in okus surovega masla se ravna po krmi, katero dobivajo krave, če tudi se to tako zelo ne opaža. Umen živino-rejec bode vendar na to gledal, da krave dobivajo krmo, po kateri bode surovo maslo imelo dober okus. Pokladal jim zlasti ne bode stvari, od katerih bi surovo maslo dobilo kak zopern okus.

Znanstvene preiskave so pokazale, da imajo krave največ mleka, če se jim dajo lanene preše, zatem pa slede po dobroti koruzna moka, otrobi, oves in seno. Po ovsu ima surovo maslo tudi lepo barvo, kar je tudi važno za kupčijo. Po koruzni moki ima surovo maslo tudi lepo barvo in je poleg tega še jako trpežno. Preveč lanenih preš nikakor ni dobro pokladati, ker je potem surovo maslo preveč oljnato videti. Dobro so pa preše, če se dajo primešane drugi krmi, ker po njih nimajo krave sicer posebno dosti mleka, ali se s tacega mleka posname dosti smetane. Najbolje je surovo maslo, če se kravam daje zelo mešana krma. Sicer pa kakavost surovega masla ni zavisna le od piče, temveč tudi od krave same. Od marsikateri krave ne dobimo dobrega surovega masla, naj jej polagoma tako ali tako klajo.

Za pripravo dobrega surovega masla je pa treba tudi izurjenih ljudij in dobrih priprav. Od tod pa prihaja, da dobro surovo maslo dobimo iz večjih kmetij. Po nekaterih deželah so se obnesle zadruga, v katerih lahko tudi manjši gospodarji pripravljajo okusno surovo maslo za prodaj. Nedavno se je osnovala menda v Tolminskem taka zadruga in mi jej želimo boljšega uspeha, nego ga je imela kranjska mlekarska zadruga, ki je nehala nekoliko zaradi nespretnega vodstva, še več pa zaradi pomanjkanja združnega duha mej združniki samimi.

Za surovo maslo se navadno dobe lahko kupci, če je okusno. Ker se pa tacega masla vedno ednako porabi, so za pridobivanje surovega masla samo kmetije, kjer imajo vedno skoro jednako mleka. Če pa nekatere čase ni surovega masla zgubé se stalni kupci in surovo maslo se ne more tako dobro prodati. Za take kmetije se zatorej bolj priporoča sirarstvo, ki se tudi na Kranjskem goji z večjim vspehom. Blizu mesta je pa seveda še najboljše sveže mleko prodati.

Kmetijske raznoterosti.

Obrezovanje dreves pri presajenju. Hrušk in jabolk pri presajenju ni dobro obrezovati zelo po vejah, pač pa se smejo precej obrezati korenine. Drevesce, ki se je po vejah preveč obrezalo, počasi poganja. Slive, češnje, češplje in breskve se pa smejo pri presajenju tudi po vejah obrezati, ali vendar tudi ne preveč.

Gnojenje vrtnicam. Za vrtnice so saje jako dober gnoj. Denejo naj se v vodo, tako da je voda črna in s to vodo naj se prelija okrog vrtnic, ko se je poprej zemlja okrog njih prekopala in zrahljala.

Valjanje travnikov. V Belgiji imajo navado, da pomladi povaljajo travnike z valjarji. S tem se potlačijo ruše, katere je privzdignil mraz po zimi in izlišna voda spravi se na površje, da prej izpuhti. Zatrjuje se, da na povaljanih travnikih poprej začne trava rasti in se več sena nakosi.

Kako preženemo bolhe psom? Zmešaj 1 liter vode s 12 grammi alojne tinkture, in s to tekočino umij psa in ga počesi. Bolhe in drugi mrčeši bodo poginoli. Z navadnim merčesnim prahom se sicer bolhe spravijo, ali ne poginejo, temveč nadlegujejo ljudij.

Poučni in zabavni del.

Iranska pravljica.

(Ruski spisal D. N. Certelev.)

Bil je mračen dan. Pred svojim dvorcem je sedel Džemšid, mogočni iranski car; bil je sam, — nekaj stopinj od njega stal je samo orožjenosec z lokom in pšico. Car je sedel molče; globoko zamišljen gledal je oblake, ki so se plazili skoro pri tleh, obešali so se po skalah, in zavijali vrhove gorá v težko ogrinjalo; ko se je na nekaterih krajih pretrgala siva zaveza, pokazalo se ni modro nebo, temveč drugi oblaki, ravno tako sivi, samo bolj enakomerno razgrnjeni in negiblivi, kakor bi bili otrpneli in za veke zaslonili nebo z neprodno maso.

Nakrat se je v megli pokazala črna pega, ki je hitro naraščala in se približavala z neravnim, poganjačim gibanjem. Sedaj se je skoro zamotala v vrhove dreves, sedaj zopet vzdignila se nad njimi. Ko jo je car zapazil, bila je še samo kaci deset korakov od njega. Še jeden trenotek in mogel si razločiti jasno orla, ki si je prizadeval, da bi z železnimi kremplji zgrabil kačo, ki je liki črn trak bila ovita okrog njega in ga je dušila.

— Moj lok!

Orožjenosec je skočil k carju in pšica je zažvižgala. Zastonj ni veljal Džemšid za prvega iranskega strelca. Orla ni ranila pšica, ali predrla je kačo, ki je pala z visočine in se razbila ob kamenji prav pri carjevih nogah. Orel je pa razpel mogočne peruti, vzdigoval se vedno višje in višje, naposled je pa izginil v oblakih.

Minoli so trije dnovi. Car je zopet sedel pred svojim dvorcem; jasno modro nebo razprostiralo se je nad zemljo, daljni snežniki blesteli so v daljavi. Nakrat zasliši car šum perut in orel se je počasi v krogih vrtel nad njim bližajoč se zemlji. Džemšid ga je nakrat spoznal kajti na perutih so se še videli sledovi kačjega grizenja. Car ga ni utegnil bolje ogledati, že je izpustil iz kljuna nekaj zrn, znova mahnil s perutmi, začel vzdigovati se v krogih in zginil je v jasnem modrem nebu.

Car je poklical vedeževalce, ko niso mogli uganiti, kaj pomeni ta prikazen, in kaka zrna bi bil prinesel Ormuzdov orel, sklenili so jih posaditi. Čas je tekel in zrna so izrasla; na gibkih vejah viseli so prozorni sadovi v čopkih, in nikdo se jih ni upal pokniti. Vedeževalci so